

tage Sagen under fornøjet alvorlig Overveielse, men jeg skjønner ikke, at det er saaledes. Der er en vis Passion for Jagt, og jeg troer snarere, at man rammer den gjennem denne Skat. Det kan dog vistnok ikke antages som Regel, at de, der ere virkelig fattige, som det ærede Medlem udtrykte sig, have løsgaaende Hunde; de have maastee en Lænehund, men den er jo afgiftsfri. Sjøvrigt skal jeg ikke benægte, at det kan hændes, at en fattig Mand har en løsgaaende Hund; det har ogsaa jeg erfaret, men naar den ærede sidste Taler har appelleret til det kjerlige Forhold mellem Familierne og Hundene, til at Hundene faae de og de Navne osv., saa skal jeg paa den anden Side bemærke, at der er ikke saa paavifelige Exempler paa, at Folk, som leve af Almisse, holde Hunde, ja, at man ligefrem kan sige, at de i den Grad have Passion for Hunde, at Sognene gjennem Fattigcommissionerne maae søde saadanne. Gud veed, om Børnene faae det, de kunne spise; men Passionen for Hundene maa tilfredstilles. Det er et Forhold, som ikke er heldigt, og det kan overfor det ærede Medlems Paastand paavises, at der ikke er saa faa Exempler derpaa.

Kjær: Det er noget lettere for mig nu at tage Ordet, da den ærede sidste Taler gifte den samme Retning, hvori jeg agter at tale. Den samme Tanke, som paatrængte sig ham, paatrængte sig ogsaa mig, da jeg hørte den høitærede Formand spørge, om Flere ønskede Ordet, efterat jeg havde hørt de i en vis Forstand meget interessante Foredrag af de nærmest foregaaende Talere. Jeg kunde godt begribe, at Hundene vilde faae et kraftigt Forsvar, men at de skulde blive satte i Klasse med Rangspersoner, havde jeg aldrig ventet, ligesaa lidt som at det ærede Medlem her tilvenstre (Taaborg) vilde have ført et Forsvar som det, at Lovens Vedtagelse var en Synd imod fattige Folk for deres Børns Skyld, idet man berøvede disse deres Legekammerater. Jeg skal indstændigt raade det ærede Medlem og Alle dem, der ansee Hunde som heldige Legekammerater for deres Børn, at finde paa anden og mere passende Tidsfordriv for disse, thi jeg har for ikke længe siden læst en viden-

skabelig Afhandling, hvori det paavistes, at Hunde vare meget farlige for Børn at omgaaes med, idet de kunde besmitte dem med visse Sygdomme. Jeg maa være den høitærede Minister taknemmelig, fordi han er fremkommen med det foreliggende Lovforslag, thi der er slet ikke Tale om, at den Forrettelse, som de Herrer, der føre Hundenes Forsvar, paaberaabe sig, saaledes skulde ramme Befolkningen, som de Herrer søge at gjøre gjældende, og det har heller ikke ligget i Ministerens Hensigt. Denne er, som anført af den ærede sidste Taler, at de overflødige og skadelige Hunde skulle, om jeg saa maa sige, ryddes afveien. Vil man holde en Hund ud over det, som strengt taget kan siges at være nødvendigt som Politiofsigt — og det er da nærmest en Lænehund — skal der betales en Rigsdaler for den næste Hund og saa fremdeles dobbelt op. (Stemmer: To Rigsdaler!) Jeg veed meget godt, at der staaer to Rigsdaler, men det er overladt til Sogneforstanderskaberne at gaae ned til det Halve, ja end yderligere til det Halve deraf igjen, og jeg gaar ud fra, at de fleste Sogneforstanderskaber, i Særdeleshed i Begyndelsen, naar man seer, at der er endel Folk, som ere meget omfindtlige ved denne Hundeskat, vilde beslutte at satskattede Skatten for Hundene Nr. 2 — og det er kun om den, der kan være Tale — til en Rigsdaler. Selv om imidlertid Skatten satskattedes til 2 Rigsdaler, er dette da nogen Ulykke, hvis det er sandt, hvad de ærede Herrer, der føre et saa ivrigt Forsvar for Hundene, paastaar, nemlig at de ere saa uundværlige i alle Grene af Livet? Det kan jeg ikke indsee, og hvis jeg for mit Vedkommende anseer det for særlig nyttigt at holde een eller to Hunde mere — jeg hører netop til dem, der boe langt fra Byen ude paa Marken — vil denne Skat ikke kunne skræmme mig paa nogen som helst Maade. Det er imidlertid ligesaa vist, hvad der blev anført af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, at endel Folk holde Hunde, som, da disse absolut skulle have Føden, mange Gange maae berøve deres Børn det nødtørftige Brød. Jeg har et Exempel derpaa i umiddelbar Nærhed af mit Hjem, hvor der er en fattig Familie, om hvilken man lige-